

Arrest

nr. 106 514 van 9 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 10 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 2 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd opgevoed door uw ouders en woonde met hen in Conakry, Dar-es-Salaam. U trouwde op achttienjarige leeftijd met uw man M.O.B. (...) en ging met hem wonen in de wijk Kipé. Daar heeft u samen, gedurende vier jaar, gewoond in een huurhuis. Vervolgens heeft uw oom, de broer van uw moeder, voorgesteld om samen met zijn gezin in een groot huis te wonen in de wijk Kissosso. Uw man gaf les in een lyceum in de gemeente Kaloum. Tot vijf jaar geleden was u huisvrouw. Uw man had toen voorgesteld om een magazijn in rijst (winkel) op te starten in Bambeto bij de 'station de voiture'. U bent echter nooit naar school gegaan en bent analfabeet. Uw man zou daarom instaan voor de aankoop van de rijst en zou u verder helpen in de winkel, de dagen dat hij geen les moest geven. Een maand voor de ramadan in 2012 zijn zes militairen de winkel binnengevallen. Ze hebben de winkel geplunderd en hebben uw man meegenomen. U verklaart dat ze zijn binnengevallen omdat uw man politiek actief zou zijn bij het UFDG. Hij zou werkzaam zijn bij de jongerenbeweging van het UFDG in Kipé en Bambeto en hij gaat ook regelmatig naar de Algemene vergadering op het hoofdbureau van het UFDG. Daarnaast heeft u de militairen ook horen zeggen dat ze 'de mensen van de Peul stam zouden vermoorden'. U kreeg enkele klappen tijdens deze inval. U bent kunnen ontsnappen dankzij de hulp van een taxichauffeur. U bent onmiddellijk naar uw huis in Kissosso gegaan. Uw oom heeft u vervolgens naar de dichtstbijzijnde kliniek gebracht om uw verwondingen te laten verzorgen. Vervolgens ging u terug naar uw huis in Kissosso. De militairen zijn u de dag nadien bij uw ouders in Dar-es-Salaam gaan zoeken en hebben daar tevens dingen vernield. Uw oom heeft daarom uw vlucht geregeld en ongeveer tien dagen na de plunderingen in uw rijstwinkel heeft u het land kunnen verlaten. Op 1 augustus 2012 heeft u het vliegtuig in Conakry genomen alwaar u 's anderdaags bent toegekomen. U heeft diezelfde dag, op 2 augustus 2012 asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart voor met n° 4783028/12, afgeleverd op 26 juni 2012 te Matoto

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest voor de autoriteiten. U vreest dat u zal worden aangehouden omdat uw man is opgesloten. U vreest dat de autoriteiten u zoeken omdat u een handelaar bent van Peul afkomst die tevens politiek actief is (voornamelijk uw man) en zelf sympathiseert met het UFDG.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Bovendien blijken uw verklaringen op bepaalde punten tegenstrijdig te zijn met deze die u heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u **analfabeet** bent en dat u **nooit naar school** bent gegaan (zie gehoor CGVS, p 3-4). Uw man, die zelf leerkracht is op een lyceum, (zie gehoor CGVS, p 5) heeft het initiatief genomen om een winkel in rijst op te starten vijf jaar geleden (zie gehoor CGVS, p 5). Hij regelde de inkoop van de rijst, maar meestal stond u alleen in de winkel. (zie gehoor CGVS, p 5) Het feit dat u analfabeet bent, heeft uw man er niet van weerhouden om voor u een winkel te openen. Dit wijst erop dat hij alvast veel vertrouwen in uw kunnen had en dat u zelf ook zelfstandig genoeg bent om de winkel alleen open te houden. Ook de door u voorgelegde identiteitskaart stelt trouwens dat u handelaarster bent. Er mag van u als handelaarster en echtgenote van een leraar wel enige kennis en interesse voor wat zich in de maatschappij afspeelt, worden verwacht. **Bovenstaande verklaringen wijzen erop dat u, hoewel analfabeet, als handelaarster een uitgebreide interessesfeer moet hebben en de nodige zelfstandigheid aan de dag kan leggen.**

Vervolgens kan u niet aannemelijk maken dat uw man daadwerkelijk zeer actief betrokken is bij het UFDG.

U beweert dat uw man zeer actief lid is van het UFDG (zie gehoor CGVS, p 7) en dat hij al zeer lang, nog voor jullie waren getrouwd – dus al ruim 15 jaar-, actief is binnen het UFDG. (zie gehoor CGVS, p 9) Hij zou actief zijn in de jeugdwerking van het UFDG in Kipé en Bambeto. (zie gehoor CGVS, p 22) Het is hierbij vooreerst merkwaardig dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) totaal geen melding heeft gemaakt van de politieke bezigheden van uw man (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, p 3) hoewel u denkt dat de politieke activiteiten, samen met uw ethnïe de oorzaak vormen van de inval door de autoriteiten. Als u bovendien wordt gevraagd om meer over de **functie van uw man** te vertellen, slaagt u er niet in om deze te benoemen (zie gehoor CGVS, p 7, p 9). U kan alleen aangeven dat hij 'met jongeren praatte over politiek en dat hij vaak naar de Algemene vergadering ging'.

Daarnaast geeft u aan dat hij tijdens de laatste verkiezingen, 3 jaar geleden, ook T-shirts verdeelde en dat hij vergaderingen organiseert voor de jongeren. (zie gehoor CGVS, p 7) Toen u in Kipé zou hebben gewoond, zouden deze vergaderingen zelfs bij jullie thuis zijn doorgegaan. (zie gehoor CGVS, p 7). Uw man zou twee keer per maand vergaderingen organiseren. (zie gehoor CGVS, p 8) U slaagt er echter niet in om **concreet aan te geven wat er besproken werd of welke activiteiten er werden georganiseerd**, buiten het feit dat er werd vergaderd en dat uw man de jongeren probeerde te overtuigen om voor het UFDG te zijn (zie gehoor CGVS, p 7, 23) en dat hij tijdens de afgelopen presidentsverkiezingen T-shirts verdeelde (zie gehoor CGVS, p 9). U kan daarnaast ook geen uitleg geven over de **structuur**, waarin uw man binnen het UFDG zou werkzaam zijn. U kan alleen zeggen dat hij werkzaam was in het comité van uw wijk en dat hij daar vertegenwoordiger was van de jongeren. (zie gehoor CGVS, p 22) U kan ook niet zeggen wie de secretaris is van de jeugd in Bambeto. (zie gehoor CGVS, p 23) **Het is zeer opmerkelijk dat u er niet in slaagt om de structuur van de partij, de activiteiten van uw man en de onderwerpen die werden behandeld niet concreter kan beschrijven, zeker gezien uw man al reeds tientallen jaren actief is bij het UFDG en dat ook u sympathisant bent.** U verklaarde immers zelf ook twee keer deelgenomen te hebben aan een Algemene vergadering van het UFDG (zie gehoor CGVS, p 9). Dit wijst erop dat uw interesse in politiek enigszins ruimer gaat dan alleen 'sympathisant' te zijn, waardoor ook meer kennis van u mag verwacht worden, zeker aangaande de activiteiten van uw man die soms bij u thuis plaats vonden. Daarnaast moet ook worden opgemerkt dat u beweert dat uw man altijd aan **manifestaties** deelneemt (zie gehoor CGVS, p 24). Wanneer er naar een concreet voorbeeld wordt gevraagd, slaagt u erin om te verwijzen naar de algemeen gekende en gemediatiseerde manifestatie van 28 september 2009 waarbij er honderden doden zijn gevallen en duizenden gewonden. (zie gehoor CGVS, p 24) Wanneer u, meermaals, wordt gevraagd aan welke andere manifestaties uw man dan zou hebben deelgenomen, slaagt u er echter niet in om een concreet voorbeeld aan te halen en blijft u zeer vaag. **U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat uw man daadwerkelijk erg actief was voor UFDG, nochtans de aanleiding, volgens u, voor de inval in jullie winkel.**

Daarenboven kan u ook de inval op uw winkel, de arrestatie van uw man en de zoekactie die de autoriteiten naar u zouden voeren niet aannemelijk maken.

(1) U kan het **tijdstip** waarop de inval in uw winkel zich zouden hebben voorgedaan niet plausibel maken. Zo beweert u dat de inval gebeurde één maand voor de ramadan. (zie gehoor CGVS, p 15). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de ramadan in 2012 op 20 juli startte. De inval op uw winkel moet dus gebeurd zijn ergens rond 20 juni 2012 (een maand voor de ramadan). U verklaart bovendien dat u ongeveer tien dagen na de inval het land bent ontvlucht. (zie gehoor CGVS, p 15, 19) Dit moet dus ergens begin juli zijn geweest. U verklaart in elk geval dat u de ramadan in België heeft gestart en dat hij hier nog niet bezig zou zijn geweest (zie gehoor CGVS, p 15) Uit uw bijlage 26, alsook uit uw gehoor (zie gehoor CGVS, p 15) blijkt echter dat u op 1 augustus 2012 het land bent ingekomen en dat u op 2 augustus 2012 asiel heeft aangevraagd. De ramadan startte op 20 juli 2012 en was op het moment dat u in België toekwam dus reeds begonnen. Daarenboven heeft u bij de DVZ op 13 augustus 2012 verklaard dat u op 7 augustus 2012 uw land heeft verlaten. (zie gehoor DVZ, 35 reisroute).

(2) U legt tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar uw man zich zou bevinden. Enerzijds zegt u dat niemand weet waar uw man is (zie gehoor CGVS, p 11) terwijl u verder tijdens het gehoor zegt dat uw man in de Sûreté zit (zie gehoor CGVS, p 18)

(3) U kan ook uw verblijfplaats en de acties van de autoriteiten, na de inval door de militairen, niet aannemelijk maken. Enerzijds verklaart u bij de DVZ dat uw oom en zus een plaats hadden gevonden waar u zich kon verstoppen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, p 3) Anderzijds verklaart u dat u gedurende ongeveer tien dagen in uw huis in Kissosso heeft verbleven. (zie gehoor CGVS, p 18) U kan daarbij ook niet geloofwaardig maken dat de autoriteiten u zouden hebben gezocht bij uw ouders in Dar-es-Salaam (zie gehoor CGVS, p 18) en niet in uw huis in Kissosso. Uw verklaring dat de mensen niet zouden weten dat u in Kissosso zou wonen (zie gehoor CGVS, p 22) kan u niet hard maken. Immers, de autoriteiten vonden jullie ook in jullie winkel die pas 5 jaar open was. U woonde wel reeds 11 jaar in Kissosso en Kissosso staat trouwens ook vermeld als uw verblijfplaats op de identiteitskaart die u voorlegt in het kader van uw asielaanvraag, waardoor zeker mag aangenomen worden dat de autoriteiten op de hoogte waren van uw verblijfplaats. U woonde immers maar tot uw 18de bij uw ouders en vervolgens 4 jaar in de wijk Kipé (zie gehoor CGVS, p 6). Het is niet plausibel dat de autoriteiten u zouden zoeken in een huis, waar u reeds vijftien jaar niet meer woont, maar dat ze u bij uw ouders zoeken omdat u daar vaak bent.

(4) Het is daarnaast zeer opmerkelijk dat uw man nooit voordien problemen heeft gekend met de autoriteiten (zie gehoor CGVS, p 11) maar dat ze hem, na de inval, onmiddellijk hebben opgesloten en dat hij nog steeds, uw laatste informatie dateert van één week voor het gehoor op het CGVS, in de gevangenis zou zitten. (zie gehoor CGVS, p 11) Het is niet geloofwaardig dat noch u, noch uw familie

of de familie van uw man stappen hebben ondernomen om u man vrij te krijgen. Het is verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent of er al dan niet een advocaat werd aangesteld of dat het UFDG werd aangesproken i.v.m. de arrestatie van uw man. (zie gehoor CGVS, p 21-22) Daarbij is het ook verbijsterend dat u zelf geen actie heeft ondernomen in Guinee om meer informatie te verkrijgen over de situatie van uw man. U zegt dat u in de war was en daardoor niets kon doen. (zie gehoor CGVS, p 22)

Bovendien moet opgemerkt worden dat, voor wat de **situatie in Guinee van de Peul-ethnie** betreft, de verkiezingscontext van 2010 het etnische evenwicht heeft verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering was er niet op gericht om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul gevisieerd kunnen worden tijdens betogingen (zie SRB, 'Guinee: "De etnische situatie"', Cedoca, dd 17 september 2012, p 9, toegevoegd aan het administratief dossier). **Het is dus niet geloofwaardig dat dergelijke acties, zijnde het plunderen van uw rijstwinkel, worden uitgevoerd omdat u en uw man van de Peul stam zijn.**

U verklaarde tenslotte dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent terwijl uw smokkelaar alle documenten had en bij elke controle ervoor zorgde. U stelde vervolgens de documenten niet in handen te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p 16). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. (zie SRB 'General – Procédure de controle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens)', Cedoca, 2012, p 3). Daarenboven verklaart u bij de DVZ dat u uw smokkelaar niet kende (zie gehoor DVZ, n° 34, dd 13/08/2012) terwijl u tijdens uw gehoor bij het CGVS zijn naam, E.H.I. (...), kan geven en dat u verklaart dat u hem ook drie dagen na de inval heeft ontmoet. (zie gehoor CGVS, p 19) Uit deze vaststellingen kan geconcludeerd worden dat geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de manier waarop u van Guinee naar België zou gereisd hebben.

Het door u **neergelegde document** kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. U heeft een identiteitskaart voorgelegd met n° 4783028/12, afgeleverd op 26 juni 2012 te Matoto. Hierbij moet bemerkt worden dat bij 'sexe' M staat. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u dat 'het een foutje moet geweest zijn'. (zie gehoor CGVS, p 14) Hieruit kan al worden getwijfeld aan de echtheid van uw document. Daarnaast wordt u gevraagd wanneer u het document heeft aangevraagd: of dit vóór of na de inval op uw rijstwinkel was. U verklaart dat het voor de aanval was maar u slaagt er echter niet in om een sluitend antwoord te geven over hoeveel tijd dit vóór de inval was. U kan niet specificeren of dit enkele maanden, weken of dagen voor de inval was. (zie gehoor CGVS, p 14-15) U heeft uw identiteitskaart echter op 26 juni 2012 gekregen (zie document) wat zeer dicht bij de datum van de vermeende inval op de rijstwinkel moet geweest zijn (een maand voor de ramadan van 2012, zie informatie in uw administratief dossier), waardoor van u mag verwacht worden dat u dit feit nog zou kunnen kaderen. Daarbij moet ook opgemerkt worden dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd i.v.m. uw geboorteakte. Bij de DVZ heeft u immers verklaard dat u een geboorteakte heeft maar dat u deze heeft laten liggen bij uw ouders. (zie gehoor DVZ, n° 21, dd 13/08/2012) Tijdens het gehoor bij het CGVS heeft u echter verklaard dat u uw geboorteakte niet meer heeft. (zie gehoor CGVS, p 15) Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd schudt u alleen uw hoofd en geeft u geen bijkomende uitleg. (zie gehoor CGVS, p 15)

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke

spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB, "Guinee: Situatie op het vlak van de veiligheid", Cedoca, dd. 10 september 2012, toegevoegd aan het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de "schending van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de schending van art. 57/6 eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet" aan. Als tweede middel haalt zij de "schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980" aan. Het derde middel baseert verzoekster op "de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoekster blijft in gebreke aan te geven op welke wijze artikel 57/6 eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden, zodat dit middel niet ontvankelijk is aangevoerd.

2.4. De formele motiveringsplicht vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de

relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden vervolging door de Kirgizische autoriteiten en voorgehouden discriminaties geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat *“Verzoekster werd niet in staat gesteld zich te verdedigen tegen de argumenten en de bijkomende informatie die het CGVS aanhaalt”*. De Raad antwoordt dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekster vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissing te nemen. De procedure voor de commissaris-generaal is immers geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat dan ook geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat. De informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd bevindt zich bovendien in het administratief dossier, en verzoekster heeft hier kennis van kunnen nemen.

3.4. Uit het administratief dossier en uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij haar asielrelaas baseert op de politieke activiteiten van haar echtgenoot. Verzoekster vreest te zullen worden aangehouden omdat haar man is opgesloten omwille van zijn politieke activiteiten. Verzoekster zou tevens worden geïnterviewd omdat ze een handelaar is van Peul afkomst die politiek actief zou zijn en zou sympathiseren met het UFDG.

3.5. Aangezien de politieke activiteiten van verzoeksters man de kern van het asielrelaas uitmaken, is het niet aannemelijk dat verzoekster deze zou vergeten te melden in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, indien dit gegeven op enige waarachtigheid steunt. Verzoekster bouwt aldus haar relaas op tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (zie CGVS, p. 10-11 Vraag: *“Heeft uw man ooit problemen gehad omdat hij politiek actief is?”* Antwoord: *“Hij heeft een probleem gehad. Daarom heb ik mijn land verlaten”*) en laat ook na in het verzoekschrift een verklaring te geven voor deze fundamentele incoherentie. De Raad wijst er op dat bij het invullen van de vragenlijst de asielzoeker er in het “voorafgaand advies” op wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij “nauwkeurig, maar in het kort” de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen ontslaat de asielzoeker niet van zijn medewerkingsplicht en verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zeker deze elementen die de kern van zijn vervolging uitmaken. De Raad ziet daarbij niet in waarom verzoekster wel de inval in haar winkel door “gendarmes of militairen” vermeldde, doch niet de problemen omwille van de politieke activiteiten van haar man (vragenlijst 3.5). Indien verzoeksters echtgenoot werkelijk politiek actief zou zijn bij het UFDG en door militairen zou zijn meegenomen en verzoekster om die reden zelf zwaarwichtige problemen kreeg, kon minstens verwacht worden dat verzoekster er iets over haar echtgenoot zou hebben verklaard. Immers zijn verdwijning en daargelaten de financiële consequenties, veronderstelt dat verzoekster hierdoor in de maand voor haar vertrek op meerdere vlakken wordt verontrust (door zijn school, zijn politieke medestanders, hun zakenpartners, enz). Bovendien wijst de Raad er op dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeksters asielrelaas komt dan ook voor als een verzonnen constructie.

3.6. Hoe dan ook is verzoekster in grote mate onwetend over de politieke activiteiten van haar echtgenoot. Verzoekster kon, alhoewel verzoeksters echtgenoot ruim vijftien jaar actief zou zijn bij het UFDG, niet aangeven wat zijn functie was of wat er op de door haar echtgenoot georganiseerde vergaderingen werd besproken of welke activiteiten er werden georganiseerd. Verzoekster is onbekend met de structuur waarin haar man binnen het UFDG werkzaam was terwijl kan aangenomen worden dat haar man over zijn partijvrienden spreekt en dergelijke onderwerpen ook in haar winkel aangekaart worden zeker indien haar man altijd aan manifestaties deelneemt. Aldus is evenmin aannemelijk dat verzoekster naast de algemeen gekende en gemediatiseerde manifestatie van 28 september 2009 geen ander concreet voorbeeld kan aanhalen. Ook wat betreft de inval in haar winkel, de arrestatie van haar echtgenoot en de zoekactie van de autoriteiten naar verzoekster, legde verzoekster tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen af, zoals terecht uitgebreid wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoekster laat na in haar verzoekschrift in te gaan op bovenstaande vaststellingen zodat deze staande blijven.

3.7. De door verzoekster neergelegde identiteitskaart kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Aan de echtheid van dit document wordt immers getwijfeld aangezien bij 'sexe' M vermeld staat. Wanneer verzoekster hiermee werd geconfronteerd, zei ze dat *'het een foutje moet geweest zijn'* (zie gehoor CGVS, p 14). De Raad merkt op dat -zelfs indien de identiteitskaart authentiek zou zijn- dit document de vastgestelde tegenstrijdige en onwetendheden van verzoekster aangaande kernelementen van haar asielrelaas niet kan herstellen.

3.8. Verzoekster onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van het asielrelaas maakt verzoekster dan ook evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, aannemelijk. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Uit de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. De Raad betwist niet dat etnische spanningen tussen de Peul en de Malinké in Guinee nog steeds voelbaar zijn, ook tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van zes maanden blijft hierdoor duren. Verzoekster verwijst naar *"dagelijkse berichten uit de regio"* die volgens haar *"een totaal ander"* beeld geven van Guinee. Verzoekster kan de conclusies van commissaris-generaal betwisten doch dient hiervoor nuttig toegevoegde objectieve informatie voor te leggen. Het kan niet volstaan in enkele alinea's te verwijzen naar specifieke incidenten in "februari-maart 2013" zonder concreet de rapporten te citeren en dateren. Bovendien is onduidelijk of de twee paragrafen waarin enkele zinnen uit rapporten worden aangehaald, over hetzelfde berichten aangezien

het telkens feiten betreffen van eind februari begin maart. Daargelaten dat deze werkwijze bijzonder onzorgvuldig voorkomt, wordt niet nader toegelicht hoe dit, en de loutere vermelding dat banditisme en criminaliteit voorkomt gepleegd door "*militairen of door personen die een geleend of gestolen uniform dragen*" kan aantonen dat in Guinee een situatie heerst die beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzingen zijn niet van aard om de individuele asielzoeker vrij te stellen zijn persoonlijke vervolging te concretiseren en objectiveren, wat *in casu* niet het geval is.

4.4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK